

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3203/05
30.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević predsednika veća, Spomenke Zarić, Sonje Brkić, Slađane Nakić-Momirović i Nikole Stanojevića, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih BB, čiji je punomoćnik BA, advokat i VV, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi poništaja ugovora o doživotnom izdržavanju, odlučujući o reviziji tužilje, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. 1358/05 od 26.9.2005. godine, u sednici veća od 30.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž. 1358/05 od 26.9.2005. godine..

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Užicu P. br. 671/05 od 15.7.2005. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje da se poništi ugovor o doživotnom izdržavanju zaključen između tuženih kao davalaca izdržavanja i sada pok. PP kao primaoca izdržavanja, overen pred Opštinskim sudom u Užicu pod brojem III R. 301/2001 od 1.11.2001. godine. Tužilja je obavezana da tuženima naknadi troškove spora.

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž. 1358/05 od 26.9.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv drugostepene presude tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP ("Službeni glasnik RS", 125/04) i našao da revizija tužilje nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nema ni bitne povrede iz stava 2. tačka 12. istog člana, na koju revizija neosnovano ukazuje, budući da je pobijana presuda jasna, nije protivurečna i sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, sada pok. PP, baba tužilje i majka tuženih, preminula je dana __. godine. Dana 1.11. iste godine zaključila je pred Opštinskim sudom u Užicu sporni ugovor o doživotnom izdržavanju kojim je na davaoca izdržavanja, ovde tužene, prenela pravo svojine na svom dvosobnom stanu i pokretnim stvarima, a davaoci izdržavanja su se obvezali da je izdržavaju, obezbeđuju hranu, odeću i neguju je u bolesti, obezbede lečenje i svakodnevne uobičajene potrebe, a po smrti da je sahrane, podignu spomenik i daju podušja. Prethodno je u avgustu iste godine prestala zajednica života između tužilje i sada pokojne PP, pa je ona ostala sama u svom stanu. Utvrđeno je da su se tuženi i ranije brinuli o njoj, a u vreme zaključivanja spornog ugovora primalac izdržavanja je bila stara 81 godinu, i bolovala je od dijabetesa i hipertenzije. Utvrđeno je takođe da je ona bila pokretna, sama je sebi pripremala hranu i nabavljala namirnice, starala se o svojoj higijeni i obavljala kućne poslove sve do nekoliko dana pred smrt. Prema nalazu veštaka neuropsihijatra, primalac izdržavanja nije bolovala od hronične ili povremene duševne bolesti, niti je bila zaostalog duševnog razvoja, već je patila od povremenih prolaznih konfuznih stanja, usled slabije prohodnosti krvnih sudova u mozgu. Međutim, u vreme zaključenja spornog ugovora o doživotnom izdržavanju, primalac izdržavanja je bila u stanju da shvati značaj i posledice ugovora i da slobodno izrazi svoju volju. Prema dopunskom nalazu veštaka medicinske struke, s obzirom na starost primaoca izdržavanja i njeno zdravstveno stanje, mogla se uskoro očekivati njena smrt.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je u nižestepenim presudama primenjeno materijalno pravo kada je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje za poništaj spornog ugovora o doživotnom izdržavanju.

Prema članu 203. stav 1. Zakona o nasleđivanju, na zahtev zakonskih naslednika primaoca izdržavanja sud može poništiti ugovor o doživotnom izdržavanju ako zbog bolesti ili starosti primaoca izdržavanja ugovor nije predstavljao nikakvu neizvesnost za davaoca izdržavanja. Po nalaženju Vrhovnog suda, pravilan je zaključak nižestepenih sudova da u konkretnom slučaju nije ispunjen navedeni uslov za poništaj spornog ugovora. Naime, tuženi kao sinovi vodili su računa o svojoj majci i u prethodnom periodu, a neposredno pre zaključivanja spornog ugovora ona je ostala sama u stanu. S obzirom na starost i dugogodišnje hronične zdravstvene probleme, njoj je bilo potrebno izdržavanje naročito u vidu svakodnevne brige, pomoći i obezbeđivanja lečenja, što su tuženi činili. Budući da je primalac izdržavanja sve do nekoliko dana pred smrt bila pokretna i sposobna da zadovoljava svoje osnovne potrebe, pravilan je zaključak u pobijanoj presudi da u vreme zaključenja spornog ugovora za tužene,

koji su je svakodnevno viđali i duže vremena brinuli o njoj, njena skora smrt nije predstavljala izvesnost. Stoga se revizijom tužilje neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava i navodi da su postojali razlozi za poništaj ugovora u smislu člana 203. stav 1. Zakona o nasleđivanju.

Ostalim navodima revizije kojima se ističe pogrešna primena materijalnog prava, zapravo se osporava ocena izvedenih dokaza i utvrđeno činjenično stanje, zbog čega se revizija ne može izjaviti prema članu 398. stav 2. ZPP.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća

sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ljm